

at hæve Pantelaanerstanden, at holde de daarlige Elementer borte fra Virksomheden og paa den anden Side at sikre de gode, hæderlige Elementer, at de kan faa et anstændigt Udkomme, uden at de behøver at fristes til Misligheder. Gennem den Betryggelse, der saaledes ydes de gode Elementer, maa disse atter søge Erstatning for de forskellige Baand og Indskrænkninger, der lægges paa dem gennem Lovens Hovedbestemmelser, og i den Henseende vil de paagældende i øvrigt ikke være stillede anderledes end saa mange andre Samfundsklasser. Der er jo andre Erhverv, som er nyttige, ja nødvendige, men som ogsaa frembyder Fare for Misbrug. Det offentlige maa da regulere de paagældende Erhverv, medens man paa den anden Side giver de vedkommende erhvervsdrivende en vis Beskyttelse. Det gælder om Læger, det gælder om Apotekere, det gælder om Sagførere, og det gælder i høj Grad om Beværtere. Det vil derfor ogsaa uden Uretfærdighed lade sig gøre at gennemføre det samme Synspunkt for Pantelaanernes Vedkommende.

Naar vi nu ser paa det foreliggende Lovforslag, forekommer det mig, at den højtærede Justitsminister og Kriminalistforeningen, der staar bag ved ham, har været overmaade heldige med at faa disse forskellige Synspunkter, der bør være bestemmende for en Pantelaanerlov, frem paa den rette Maade, saaledes at de hver især faar den Betydning, de bør have. Dette udelukker imidlertid ikke, at der kan være mange Enkeltheder i Lovforslaget, som fortjener nærmere Overvejelse. Jeg skal ikke komme ind paa saadanne Enkeltheder, navnlig da de to ærede foregaaende Talere har fordybet sig stærkt i saadanne. Jeg gaar ud fra, at der vil blive Lejlighed til at drøfte alle Enkeltheder i det Udvalg, som vil blive nedsat, og i dette Udvalg vil man da sikkert ogsaa faa Lejlighed til at høre Henvendelser fra de Borgere, hvis Forhold dette Lovforslag angaar, altsaa de Borgere, der driver Virksomhed som Pantelaanere eller driver Handel med brugte Genstande og den Slags Ting. Jeg gaar ogsaa ud fra, at de Henvendelser, der kommer fra de interesserede, vil finde et villigt Øre, hvis det er muligt at imødekomme dem uden at røkke ved Lovens Formaal. Dette maa man efter min Mening ikke gøre. Man maa ikke lade sig friste til at tilintetgøre eller væsentlig svække Lovforslagets Formaal, men forsaavidt som det er muligt samtidig med at opretholde Lovens Tanke at imødekomme de interesseredes Ønsker, vil jeg gaa ud fra, at man her i Rigsdagen vil være villig dertil.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Gunnar Fog-Petersen: De Samfundsforhold, som bevirker, at det er nødvendigt at handle med gamle Varer og at kunne laane paa sine Ejendele, gør det nødvendigt at lovgive paa dette Omraade. Jeg betragter det som noget foreløbig givet, at Handel med brugte Genstande maa finde Sted, det kan slet ikke nytte at ville betragte det som noget, man kan komme bort fra. Det er til Fordel for mange og nødvendigt i Næringslivet, at saadan Handel finder Sted, og det er sikkert ogsaa nødvendigt i store Byer, som den sidste ærede Taler sagde, at der er Adgang til ved forskellige Lejligheder at kunne optage et Laan mod Pant i sine Løsørejendele.

Det Lovforslag, der her foreligger, gaar ud paa at fastsætte Regler for denne Pantelaanervirksomhed og denne Handel, først og fremmest med det Formaal for Øje at vanskeliggøre det for Tyvene at faa stjaalne Genstande afsat og at gøre det lettere at faa Tyve paagrebet, og de Bestemmelser i Lovforslaget, der tilsigter dette, tror jeg i det væsentlige rammer det rigtige.

Man har med Hensyn til den Rente, der maa tages af Pantelaanerne, fra forskellige Partiordføreres Side fremhævet sine store Betænkkeligheder ved den høje Rente, der ydes i Øjeblikket, og sikkert med Rette. Der er ikke Tvivl om, at Renten i mange Tilfælde er for høj, og at Grunden dertil er den, som blev omtalt af det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen), at der er for mange Pantelaanervirksomheder. Det er jo ikke saaledes, at det er en særlig fin Forretning at være Pantelaaner, heller ikke i den Betydning, at det er en god Forretning, at man tjener meget paa den; men det kunde godt være en fin Forretning, baade i den ene og den anden Betydning af Ordet, naar Virksomheden gennem Lovgivningen var ordentlig betrygget saavel for Pantelaanernes som for Laantagernes Vedkommende. Jeg tror, det bliver nødvendigt at sætte Renten ned, muligvis ogsaa ned under det, der er foreslaaet her. Jeg tør dog ikke sige paa Forhaand, om det i Øjeblikket er muligt at komme længere ned, hvis man ikke paa een Gang vil slaa en hel Mængde nu eksisterende Virksomheder i Stykker. Formaalet er jo at faa en rolig og langsom Afvikling af Forholdet. Jeg skulde dog være tilbøjelig til at tro, at det ikke vil være nødvendigt at vente til 1940 med at komme ned paa en Rente af 1½ pCt. maanedlig, men at dette Maal